YMH112 ALGORÍTMA ve PROGRAMLAMA II LAB. KISMI 5. CANLI DERS GECE (B)GRUBU

26 MAYIS 2021

SAAT = 16.00 - 17:00

ARŞ. GÖR. ALEV KAYA

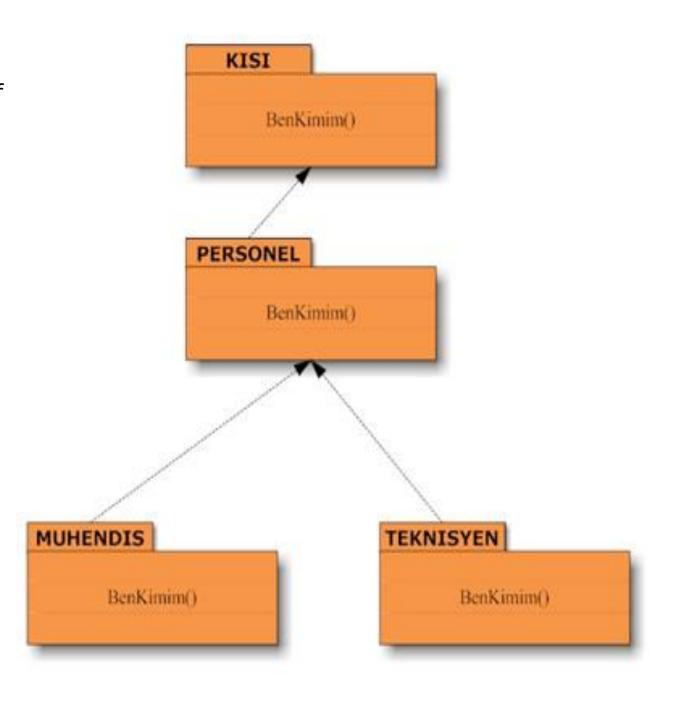
POLYMORPHISM(ÇOK BİÇİMLİLİK)

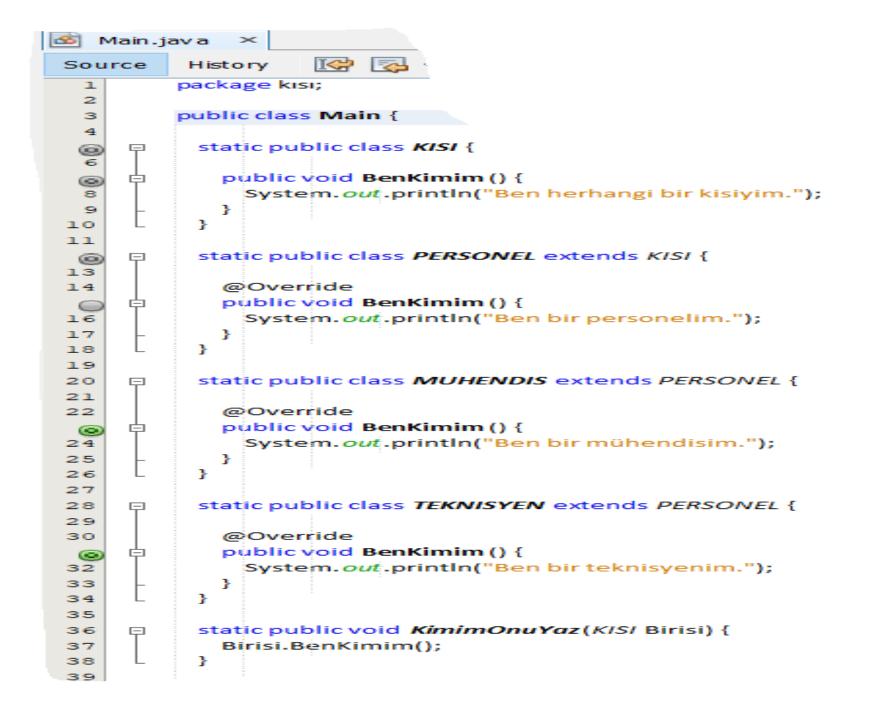
- Çok biçimlilik(Polymorphism), kalıtım(Inheritance) ile iç içe geçmiştir.
- En genel anlamda, oluşturduğumuz nesnelerin gerektiğinde kılıktan kılığa girip başka bir nesneymiş gibi davranabilmesine polimorfizm diyebiliriz (Peki ne demek şimdi bu cümle?)
- Olaya ilk önce nesne kalıtımından kısaca söz ederek başlamak istiyorum. OOP(Object Oriented Programming) diyorsak nesnelerden bahsediyoruz demektir bu.
- Her şey nesne olarak düşünülebilir.
- Nesneler ise birbirlerinden türeyebilmektedir.

- Örneğin bir ana sınıf düşünün aklınızda, bir de bu ana sınıfın yavrucuklarını düşünün.
- Yavrucukları diyorum ama, bunu yavru sınıflar daha küçüktür, daha az öğe içerir gibi düşünmeyin sakın.
- · Tam tersine bu yavrucuklar daha gelişkin olabilirler.

- Annelerinin tüm özelliklerine sahip olurlar da, hatta bir de annelerinden farklı başka özellikler de içerebilirler.
- Bu yavrucukların da yavrucukları olabilir.
- Bu böyle devam eder gider...

- Sağ tarftaki UML diagramında bir kalıtım yapısı bulunmakta.
- KISI ana sınıfından PERSONEL isimli yeni bir sınıf ve PERSONEL sınıfından da da MUHENDIS ve TEKNISYEN olmak üzere iki farklı sınıf türetilmiştir.
- MUHENDIS ve TEKNISYEN bir PERSONEL'dir.
- **PERSONEL** ise bir **KISI**'dir türünde ifadelerin kurulabildiği her yerde kalıtımdan söz etmek mümkündür. Böylece bu nesnelerin arasında artık kalıtımı ilişkisi kurulmuş olur.
- PERSONEL sınıfı KISI sınıfında yer alan BenKimim isimli fonksiyonu override etmiş yani geçersiz kılmıştır.
- Bu fonksiyon için kendisi bir içerik oluşturmuştur. Aynı şekilde **MUHENDIS** ve **TEKNISYEN** sınıfları da kendi içeriklerini **BenKimim** fonksiyonu içerisine yerleştirmiştir.
- Sınıfların tanımlamalarını da aşağıda verilmekte.


```
27
          static public class TEKNISYEN extends PERSONEL {
28
    29
            @Override
30
            public void BenKimim() {
 0
              System.out.println("Ben bir teknisyenim.");
32
33
34
35
          static public void KimimOnuYaz(KISI Birisi) {
36
            Birisi.BenKimim();
37
38
39
          public static void main(String[] args) {
40
            KiSI Insan1 = new KISI();
41
            PERSONEL Insan2 = new PERSONEL();
42
            MUHENDIS Insan3 = new MUHENDIS();
43
            TEKNISYEN Insan4 = new TEKNISYEN();
44
            KimimOnuYaz(Insan1);
45
            KimimOnuYaz(Insan2);
46
            KimimOnuYaz(Insan3);
47
            KimimOnuYaz(Insan4);
48
49
50
51
```

```
run:
Ben herhangi bir kisiyim.
Ben bir personelim.
Ben bir mühendisim.
Ben bir teknisyenim.
BUILD SUCCESSFUL (total time: 0 seconds)
```

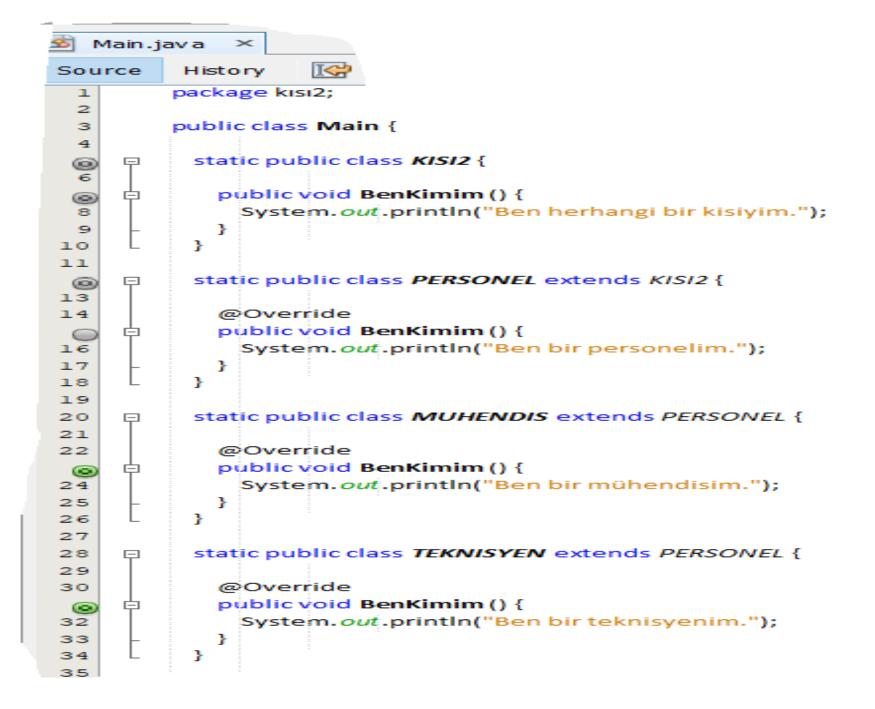
compile:

- Kodu incelediğimizde görürüz ki olanlar aslında polimorfizmin ta kendisidir.
- Şöyle ki; KimimOnuYaz fonksiyonu parametre olarak yalnızca KISI sınıfı türünde değişkenleri kabul etmektedir.
- Fakat biz bu fonksiyon içerisine her dört sınıfın örneklerini de
 (KISI, PERSONEL, MUHENDIS, TEKNISYEN) gönderebildik ve herhangi bir hata ile de
 karşılaşmadık. Herhangi bir hata ile karşılaşmadığımız gibi üstüne üstlük çok güzel bir durum ile
 de karşılaştık. Peki bu iş nasıl oldu? Şimdi bu güzel durumu incelemeye çalışalım.
- Main fonksiyonu içerisinde dört sınıfa ait nesne örneklerimizi oluşturduk, sonrasında ilk önce KISI türünden Insan1 referansını KimimOnuYaz isimli fonksiyona gönderdik.
- Burada bir tuhaflık yok, çünkü KimimOnuYaz fonksiyonu zaten giriş parametresi olarak KISI nesnesini seviyor.
- Dolayısı ile KimimOnuYaz içerisindeki Birisi nesne örneğinin BenKimim fonksiyonu çağırılmış oldu.
- Birisi referansının türü KISI olduğu için KISI sınıfının BenKimim fonksiyonu çağırıldı.
- İkinci olarak ise *Insan2* referansı *KimimOnuYaz* fonksiyonu tarafından giriş olarak alındı. İşte burada dikkat etmemiz gereken önemli bir nokta var.

- KimimOnuYaz fonksiyonu yalnızca KISI sınıfına ait nesne örneklerini kabul ettiği için tam bu satırda bir tür dönüşümü işlemi yapıldı. Bu işleme <u>UpCasting</u> adı verilmektedir.
- Yani tam olarak şu oldu aslında, KimimOnuYaz fonksiyonu içerisindeki KISI türünden Birisi nesnesi birçok kılığa birden bürünüverdi bir anda. Yeri geldi KISI nesne türünden bir nesne örneği oldu, yeri geldi TEKNİSYEN nesne türünden bir nesne örneği oluverdi bir anda.
- *Birisi* ismindeki nesne örneği kendi sınıfı olan **KISI** ve **KISI** sınıfından türeyen diğer nesne örneklerine bağlanabildi.
- Sonuç olarak ise Birisi referansının nesne türü ne ise o nesneye ait BenKimim fonksiyonu çağırıldı. İşte size Polimorfizm!!!

- Bu kod satırlarının arkasında saklı olan bir diğer kavram ise Geç Bağlama(Late Binding)'dır.
- Geç bağlamayı temel olarak bir nesne örneğinin hangi nesneye bağlandığı ve hangi nesneye ait olduğunun <u>çalışma</u> <u>zamanında(Run Time)</u> belli olması olarak tanımlanabilir.
- Eğer siz bir nesne örneği oluşturur ve bu referansın herhangi bir öğesine ulaşmak isterseniz bu <u>derleme zamanında(Compile</u> <u>Time)</u> ortaya çıkan bir durumdur.
- Yani referansa ve bu referansın bağlandığı nesneye ait her şey gayet açıktır. Fakat yukarıdaki örneğimizdeki gibi bir yöntem uygulayacak olursanız bu sefer referans nesnenin bağlandığı nesne belirli değildir ve run time sırasında belli olmaktadır.
- Tıpkı Birisi referansının yeri geldiğinde KISI sınıfına bağlanması yeri geldiğinde ise PERSONEL sınıfına bağlanması gibi.

- Peki bu örnek ile çok biçimliliği kanıtladık ama bu çok biçimlilik ne işe yarar ki? Nerelerde ihtiyaç duyacağız ki biz böyle bir şeye?
- Doğal olarak kullanım alanı olmayan bir şeyin gerekliliği de tartışılır.
 Yukarıdaki örnek aslında gözümüze çok hoş göründüğü için sanki olağan bir şey miş gibi karşılıyor olabilirsiniz.
- Zaten yukarıdaki programcıktaki gibi bir işi yaptırabilmek için böyle bir kod yazmak gerekirdi diyebilirsiniz ama hiç de öyle değil.
- Eğer çok biçimlilik bizim hizmetimize sunulmamış olsaydı aşağıdaki gibi kalabalık ve hiç de hoş görünmeyen son derede adaptif olmayan bir yönteme baş vurmak zorunda kalacaktık.
- Bu internette yaptığım aramalarda çok sıklıkla karşıma çıkan ve olayı çok güzel özetleyen bir örnek olacak.


```
35
36
          static public void KimimOnuYaz (KISI2 Birisi) {
37
            //Birisi.BenKimim();
            if (Birisi instanceof KISI2) {
38
39
              KISI2 Obje = (KISI2) Birisi;
              Obje.BenKimim();
40
            } else if (Birisi instanceof PERSONEL) {
41
              PERSONEL Obje = (PERSONEL) Birisi;
42
              Obje.BenKimim();
43
            } else if (Birisi instanceof MUHENDIS) {
44
              MUHENDIS Obje = (MUHENDIS) Birisi;
45
46
              Obje.BenKimim();
47
            } else if (Birisi instanceof TEKNISYEN) {
              TEKNISYEN Obje = (TEKNISYEN) Birisi;
48
              Obje.BenKimim();
49
50
51
52
          public static void main(String[] args) {
53
     KiSI2 Insan1 = new KISI2();
9
55
            PERSONEL Insan2 = new PERSONEL();
56
            MUHENDIS Insan3 = new MUHENDIS();
             TEKNISYEN Insan4 = new TEKNISYEN();
57
            KimimOnuYaz(Insan1);
58
             KimimOnuYaz(Insan2);
59
             KimimOnuYaz(Insan3);
60
             KimimOnuYaz(Insan4);
61
62
63
```

64

```
run:
Ben herhangi bir kisiyim.
Ben bir personelim.
Ben bir mühendisim.
Ben bir teknisyenim.
BUILD SUCCESSFUL (total time: 0 seconds)
```

- Az önce tek bir satırlık kod ile kolay ve çok güzel bir şekilde hallettiğimiz işimizi artık satırlarca kod yazarak ancak görebiliyoruz.
- Evet iki programcık da aynı işi yapıyor ve hiç bir farkları yok birbirlerinden. Aslında program çıktısı olarak değil de performans olarak ufak bir farkları var, Bu konuya yazının sonuna doğru geleceğim.
- İkinci yöntemin çok da hoş olmadığı açık. KimimOnuYaz fonksiyonuna yine temel sınıf ve bu sınıftan türeyen nesne örneklerini gönderiyoruz fakat çok biçimliliği uygulayamadığımız için gelen nesne örneklerinin hangi sınıftan türediğini bilme ihtiyacı hissediyoruz.
- Ayrıca gelen referansları da ait oldukları nesne türüne tür dönüşümü yaparak çeviriyoruz. Çünkü hangi nesneye ait **BenKimim** fonksiyonunun çağırılacağının belirlenmesi gerekmektedir.
- Kalıtım nedeni ile ana sınıfta olup da **yavru sınıflarda override edilmeyen birçok metod olabilir.** Bu durumda ana sınıf türünden bir değişkene yavru sınıfa ait bir referansı kolaylıkla bağlayablirsiniz, bir sorun ile de karşılaşmazsınız. Metodu da rahatlıkla çağırabilirsiniz.
- Fakat kalıtım yolu ile yavru sınıflara iletilmeyen yeni bir metoda sahip yavru sınıfa ait referansı, ana sınıfa ait bir değişkene bağlayıp, yavru sınıfta yeni oluşturulan metodu çağırmaya kalktığınızda olanlar olacaktır. Bu bir derleme zamanı hatası oluşturur.
- Çünkü bu metod ana sınıfta yer almamaktadır. Polimorfizmin olduğu her yerde ana ve yavru sınıflara ait metodlar aynı olmalıdır ve her iki sınıf içerisinde de yer alıyor olmalıdır. Bu zaten polimorfizm mantığının bir gereğidir.

- Çok biçimliliğin bu güzelliklerinin bir bedeli de var tabi ki az önce bahsettiğim gibi. O da performans konusunda bazı olumsuzluklara yol açması olarak gösterilebilir. Bunun nedeni ise JVM'in çalışma anında geç bağlama oluşup oluşmadığına karar verme çabası ve referansların hangi nesne türüne bağlanacağının kontrol edilmesi ve o nesne türüne bir bağlama yapılmasıdır.
- Normalde bir dizi oluşturduğumuzda bu dizinin tüm elemanları oluşturulduğu nesne türünden elemanlar olmalıdır. Yani int türünde bir dizi değişken tanımlayıp bu diziye string türünden bir elemanı gönderemezsiniz. Gönderirseniz zaten hatalar karşınıza çıkacaktır.
- Fakat polimorfizm ile farklı türden değişkenleri bir diziye atmamız bir derece mümkün olmaktadır, eğer aralarında bir kalıtımdan söz edilebiliyor ve upcasting yapılabiliyor ise. Yani ortada bir polimorfizm var ise.